A BIZOTTSÁG (EU) 2018/1644 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2018. július 13.)

az (EU) 2016/1011 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az egyenértékűnek elismert jogi keretrendszerrel és felügyeleti gyakorlattal rendelkező harmadik országok illetékes hatóságaival létrehozott együttműködési megállapodások minimális tartalmát meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a pénzügyi eszközökben és pénzügyi ügyletekben referenciamutatóként vagy a befektetési alapok teljesítményének méréséhez felhasznált indexekről, valamint a 2008/48/EK és a 2014/17/EU irányelv, továbbá az 596/2014/EU rendelet módosításáról szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1011 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 30. cikke (5) bekezdésének harmadik albekezdésére,

mivel:

(1) Az (EU) 2016/1011 rendelet 30. cikke meghatározza a harmadik országban található referenciamutató-kezelő által előállított referenciamutatók Unióban történő felhasználását lehetővé tevő feltételeket. E feltételek egyike, hogy sor kerüljön a harmadik ország jogi keretrendszerét és felügyeleti gyakorlatát egyenértékűnek elismerő egyenértékűségi határozat elfogadására. A 30. cikk (4) bekezdése előírja az ESMA számára, hogy együttműködési megállapodásokat hozzon létre olyan harmadik országok illetékes hatóságaival, amelyek tekintetében egyenértékűségi határozat elfogadására került sor.

(2) Az együttműködési megállapodásoknak lehetővé kell tenniük mind az ESMA, mind a harmadik ország illetékes hatósága számára a felügyeleti feladataik teljesítése szempontjából releváns összes információ cseréjét. A Bizottság számos egyenértékűségi határozatot elfogadhat, és az egyes érintett országokban található referenciamutató-kezelők által előállított referenciamutatók ezt követően engedélyezettek lehetnek az Unióban felügyelt szervezetek általi felhasználásra. Ezért fontos, hogy minden együttműködési megállapodás ugyanazokat a minimumkövetelményeket tartalmazza az információcseréhez használandó formanyomtatványok és eljárások tekintetében, beleértve az azonos titoktartási rendelkezéseket és az együttműködési megállapodás keretében kapott információk felhasználására irányadó azonos feltételeket.

(3) Az egyenértékűnek elismert jogi keretrendszerrel és felügyeleti gyakorlattal rendelkező harmadik országok illetékes hatóságai megfelelő ismeretekkel rendelkeznek minden olyan releváns eseményről és a körülmények olyan változásáról, amely valószínűleg hatással van a joghatóságukban lévő referenciamutató-kezelőkre. Ha felügyelt szervezetek az Unióban az említett joghatóságokban található referenciamutató-kezelők által előállított referenciamutatókat használnak, helyénvaló, hogy az említett joghatóságok illetékes hatóságai folyamatosan tájékoztassák az ESMA-t az ilyen eseményekről és változásokról. Az együttműködési megállapodásoknak ezért rendelkezniük kell arról, hogy az ESMA-t tájékoztatni kell minden ilyen eseményről és változásról.

(4) Hasonlóképp, a harmadik országok illetékes hatóságait folyamatosan tájékoztatni kell az általuk felügyelt referenciamutató-kezelők tevékenységéről. Az együttműködési megállapodásoknak ezért elő kell írniuk az ESMA számára, hogy tájékoztassa a harmadik ország illetékes hatóságát, ha az adott hatóság által felügyelt referenciamutató-kezelők arról értesítik az ESMA-t, hogy jóváhagyják referenciamutatóik Unióban található felügyelt szervezetek általi felhasználását.

(5) Az (EU) 2016/1011 rendelet 31. cikke szerinti azon kötelezettségén kívül, hogy visszavonja a harmadik országokban található referenciamutató-kezelők nyilvántartásba vételét, az ESMA nem rendelkezik közvetlen felügyeleti hatáskörökkel a harmadik országokban található referenciamutató-kezelők felett. Ehelyett a harmadik ország illetékes hatósága általi felügyeletre és a vele való együttműködésre támaszkodik. Az együttműködési megállapodásoknak ezért rendelkezéseket kell tartalmazniuk a felügyeleti együttműködésben részt vevő felek szerepeinek meghatározására vonatkozóan, beleértve a helyszíni ellenőrzéseket.

(6) Az (EU) 2016/1011 rendelet 32. cikke (5) bekezdése harmadik albekezdésének a) pontja előírja, hogy a harmadik országok illetékes hatóságai és a referencia-tagállam közötti együttműködési megállapodások ugyanazzal a minimális tartalommal rendelkezzenek, mint az ESMA és a harmadik országok illetékes hatóságai közötti együttműködési megállapodások. Ezért szükséges biztosítani, hogy az ESMA-val kötött együttműködési megállapodásokra vonatkozóan meghatározott minimumtartalom megfelelő legyen a 32. cikk (5) bekezdése által előírt együttműködési megállapodások esetében is.

([1]) HL L 171., 2016.6.29., 1. o.

(7) Ez a rendelet az ESMA által a Bizottságnak benyújtott szabályozástechnikai standardtervezeteken alapul.

(8) Az ESMA nem tartott nyilvános konzultációt az e rendelet alapját képező szabályozástechnikai standardtervezetekről, és nem elemezte az esetleges kapcsolódó költségeket és hasznot, mivel arra a következtetésre jutott, hogy ez aránytalan lett volna a szabályozástechnikai standardtervezet alkalmazási köréhez vagy hatásához viszonyítva, figyelembe véve, hogy a szabályozástechnikai standardok csak a harmadik országok illetékes hatóságait, a tagállamok illetékes hatóságait és az ESMA-t érintik közvetlenül, a piaci szereplőket nem.

(9) Az ESMA kikérte az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 37. cikkével létrehozott Értékpapírpiaci Érdekképviseleti Csoport véleményét.

(10) A referenciamutató-kezelők számára elegendő időt kell biztosítani az e rendelet követelményeinek való megfelelés biztosítására. Ezért ezt a rendeletet két hónappal a hatálybalépését követően kell elkezdeni alkalmazni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az együttműködési megállapodások alkalmazási köre

Az (EU) 2016/1011 rendelet 30. cikkének (4) bekezdésében említett együttműködési megállapodások (a továbbiakban: együttműködési megállapodások) egyértelműen meghatározzák alkalmazási körüket. Az alkalmazási kör a felek közötti, legalább a következő témákkal kapcsolatos együttműködésre terjed ki:

a) a felügyeleti feladataik ellátása szempontjából releváns információcsere és értesítések küldése;

b) a szóban forgó együttműködési megállapodások hatálya alá tartozó referenciamutató-kezelők működése, tevékenységei vagy szolgáltatásai szempontjából esetleg releváns bármely kérdés, beleértve az ESMA tájékoztatását a referenciamutató-kezelőre a harmadik országban alkalmazandó jogszabályokról és szabályozásokról, valamint e jogszabályok és szabályozások bármely változásáról;

c) a harmadik ország illetékes hatósága által a referenciamutatók Unióban történő felhasználásához jóváhagyásukat adó referenciamutató-kezelőkkel kapcsolatban hozott szabályozási vagy felügyeleti intézkedések, illetőleg adott jóváhagyások, beleértve a referenciamutató-kezelőkre vonatkozó kötelezettségek vagy követelmények olyan változását, amely hatással lehet a referenciamutató-kezelők alkalmazandó jogszabályoknak és szabályozásoknak való folyamatos megfelelésére.

2. cikk

Információcsere és értesítések

Az együttműködési megállapodások legalább a következő rendelkezéseket tartalmazzák a megállapodások keretében cserélendő információk vagy küldendő értesítések tekintetében:

a) rendelkezés arról, hogy az információkérésnek tartalmaznia kell legalább a kérelmező hatóság által kért információt és a kérés tárgyának, az információkérés céljának, valamint a referenciamutatókkal kapcsolatos tevékenységekre alkalmazandó vonatkozó jogszabályoknak és szabályozásoknak a rövid leírását;

b) az információcseréhez és az értesítések küldéséhez használandó mechanizmus vagy mechanizmusok részletei;

c) rendelkezés arról, hogy az információ cseréjére és az értesítések küldésére írásban kerül sor;

d) rendelkezés olyan intézkedések meghozataláról, amelyek biztosítják, hogy az információk cseréjére vagy nyújtására biztonságos módon kerül sor;

e) rendelkezés arról, hogy az információkat és az értesítéseket haladéktalanul, és adott esetben a megállapodásokban meghatározott határidőknek megfelelően kell biztosítani.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

3. cikk

Felügyeleti együttműködés

(1) Az együttműködési megállapodások meghatároznak egy, a felek felügyeleti tevékenységeinek a referenciamutatók felügyelete területén történő koordinálására vonatkozó keretet, amely magában foglalja legalább a következő követelményeket:

a) arra vonatkozó követelmény, hogy ha valamely aláíró fél felügyeleti tevékenységet kíván folytatni, azt írásban kell kérelmeznie;

b) arra vonatkozó követelmény, hogy a kérelemben meg kell határozni a szóban forgó tevékenység ténybeli és jogi hátterét, és a becsült időigényét;

c) arra vonatkozó követelmény, hogy a másik aláíró fél a kérelem kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül írásban ismerje el az átvételt.

(2) A harmadik országban az illetékes hatóság illetékességi területén végzett helyszíni ellenőrzések koordinálása céljából az együttműködési megállapodások meghatároznak egy, a helyszíni ellenőrzésekre irányadó feltételekről való megegyezés elérésére vonatkozó eljárást a felek számára, beleértve legalább a vonatkozó szerepüket és feladataikat megállapító feltételeket, a harmadik országbeli illetékes hatóság azon jogát, hogy csatlakozzon a helyszíni ellenőrzésekhez, valamint a hatóság bármely olyan feladatát, miszerint segítenie kell a nyilvános és nem nyilvános könyvek és nyilvántartások tartalmának felülvizsgálásában, értelmezésében és elemzésében, valamint a megállapodások hatálya alá tartozó bármely referenciamutató-kezelő igazgatóitól és felső vezetésétől származó információk megszerzésében.

4. cikk

Titoktartás, az információk felhasználása és adatvédelem

(1) Az együttműködési megállapodások előírják a felek számára, hogy tartózkodjanak az együttműködési megállapodások keretében velük cserélt vagy nekik nyújtott információk közzétételétől, kivéve, ha az információt nyújtó fél ehhez előzetesen írásban hozzájárult, vagy ha az adatok közzététele az uniós vagy nemzeti jogban előírt szükséges és arányos kötelezettség, különösen a vizsgálatok és az azokat követő bírósági eljárások összefüggésében.

(2) Az együttműködési megállapodások előírják, hogy a valamely hatóság által a megállapodások keretében kapott információkat biztonságosan kell tárolni, és az információk felhasználását kizárólag arra a célra engedélyezik, amelyet az adott hatóság az információ iránti kérelmében meghatározott, vagy ha az információkat nem kérelem nyomán bocsátották rendelkezésre, akkor kizárólag arra a célra, hogy lehetővé váljon az adott hatóság számára szabályozási és felügyeleti funkcióinak ellátása. Az adott hatóság azonban más célra is felhasználhatja az információkat, ha ehhez megkapta a megállapodás keretében az információkat nyújtó hatóság előzetes írásbeli hozzájárulását.

(3) Ha az együttműködési megállapodások lehetővé teszik személyes adatok cseréjét, akkor az ilyen adatok védelmének olyan megfelelő módját biztosító rendelkezéseket tartalmaznak, amely megfelel a vonatkozó együttműködési megállapodás feleit alkotó illetékes hatóságok joghatóságában az összes alkalmazandó adatvédelmi jogszabálynak.

5. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2019. január 25-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2018. július 13-án.

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER